

แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา
THE GUIDELINE ON THE ACADEMIC MANAGEMENT OF SCHOOL
UNDER THE ROYAL PATRONAGE OF HIS ROYAL HIGHNESS CROWN PRINCE
MAHA VAJIRALONGKORN: DIPANGKORNWITTAYAPAT GROUP

ศุภสิทธิ์ รุ่งเรือง^{1*}

^{1*} นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์

E-mail : dp3.212@dipangkorntawee.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของข้าราชการครู และ 3) แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ข้าราชการครู โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา จำนวน 174 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบใช้หลักความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิโดยกำหนดชั้นภูมิเป็นโรงเรียนและผู้บริหารโรงเรียนกับนักวิชาการจำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต 5 ระดับที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.980 และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านการจัดการเรียนรู้ รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ 2) ข้าราชการครูเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียน โดยภาพรวม ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสูงกว่าข้าราชการครูเพศชาย 3) ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี และตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ 1 – 5 ปี และ 4) แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ประกอบด้วยนโยบายการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและนโยบายการสร้างสรรคนวัตกรรมและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้เกี่ยวกับด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์, การบริหารงานวิชาการ, ระบบอาชีวทวิภาคีอาชีวศึกษา

Abstract

This survey research aims to study 1) the condition of Academic Management of schools, 2) the comparison of the condition of Academic Management of schools classified by the demography characteristics of government teachers and 3) the guideline on Academic Management of schools. The

sample used in this research were 174 government teachers of schools under the Royal Patronage of His Royal Highness Crown Prince Maha Vajiralongkorn (Dipangkornwittayapat Group) collected through Stratified Random Sampling method specified by schools and 5 school administrators and academic officials. The tools of this research were 5–points Likert scale questionnaire with reliability of 0.980 and the interview form. Data was analyzed and processed by statistical package program. Statistical processes used for data analysis were Mean, Standard Deviation, T-test, Analysis of Variance which specified the statistical significance value at 0.05 and Content Analysis.

The results of this research were found that 1) the overall and individual aspects of the condition of Academic Management of schools were at high level, the highest one was learning management followed by learning measurement and evaluation and curriculum creation and/or development respectively, 2) regarding the Academic Management of schools, male and female government teachers had different opinions in overall aspects on curriculum design and/or development and learning management with statistical significance value at 0.05 in which female government teachers had such opinions at higher level than male government teachers, 3) government teachers with 1 – 5 years working experiences and ones with more than 6 years had different views about the Academic Management of schools on curriculum design and/or development with statistical significance value at 0.05 in which government teachers with more than 6 years working experiences had such opinions at higher level than ones with 1 – 5 years working experiences and 4) the guideline on the Academic Management of schools consisted of the policies on academic quality and standard improvement and on innovation establishment and research for learning development. This research caused the knowledge that the learning management, the learning measurement and evaluation and the curriculum design and/or development were the key factors of the Academic Management of schools which would lead to the effective school development in the future.

Keywords : Creative Leadership, Academic Management, Dual Vocational Education

1. บทคัดย่อ

เนื่องจากปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุก ๆ ด้านทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระตามหลักสูตรควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ ที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 สำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สาระวิชาที่มีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของศิษย์โดยครูช่วยแนะนำ และช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคน

สามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญ เป็นงานที่ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรม ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของโรงเรียน เป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหารโรงเรียน งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา(วิภา ทองหง่า 2554, น.18) สอดคล้องกับที่ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาประเภทใด มาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาจากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวกับ

หลักสูตรการจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียน การสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา (ปริยาพร วงศ์ อนุตรโรจน์ 2553, น.15)

จากการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจาย อำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของ กระทรวงศึกษาธิการไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน เพื่อนำไปปฏิบัติ ในด้านวิชาการข้าราชการครู ต้องร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรโรงเรียน เพื่อจัดทำรายวิชา พื้นฐาน รายวิชาเพิ่มเติม จัดทำแผนการเรียนรู้ จัดการ เรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้สื่อการเรียน การสอนและแหล่งเรียนรู้ จัดทำเอกสารการวัดผล ประเมินผล ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ใน ส่วนของผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมให้ข้าราชการครู เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรโรงเรียน พัฒนาหลักสูตรโรงเรียน อย่างต่อเนื่อง วางแผนด้านวิชาการโดยการเก็บข้อมูล กำกับ ติดตามเกี่ยวกับงานวิชาการ สนับสนุนข้าราชการ ครูในการจัดการเรียนการสอนด้วยความใกล้ชิด ส่งเสริม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารที่ดีต้องใช้วิธีการ บริหารที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ เพื่อให้งานที่วางแผน ไว้บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ให้ข้าราชการครูเห็นถึง ความสำคัญในการร่วมมือบริหารหลักสูตร สามารถจัด บรรยายสภาพแวดล้อม ใช้สื่อการเรียนการสอนและ แหล่งเรียนรู้ กำหนดระเบียบการวัดผลประเมินผลของ โรงเรียน จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดผล ประเมินผล จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผล กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้งานวิจัยในการจัด กระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ข้าราชการครูพัฒนา คุณภาพการศึกษาด้วยกระบวนการวิจัย สร้างความ ตระหนักให้ข้าราชการครูเข้าใจกระบวนการนิเทศ (ขวัญ ข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ 2560, น.93)

โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปังกกร วิทยาพัฒนา ประกอบด้วย โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา (วัด โบสถ์) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา (วัดน้อยใน) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โรงเรียนที่ปังกกรวิทยา พัฒนา (ทวีวัฒนา) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โรงเรียนที่ปังกกร วิทยาพัฒนา (วัดประดู่) ในพระราชูปถัมภ์ฯ โรงเรียนที่ปังก

กรวิทยาพัฒนา (มัธยมวัดหัตถสารเกษตร) ในพระ ราชูปถัมภ์ฯ และ โรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา (วัดสุนทร สลิต) ในพระราชูปถัมภ์ฯ มีผลคะแนนสอบ O-NET ของ รายวิชาภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา 2560(สถาบันทดสอบ ททางการศึกษาแห่งชาติ, 2561, สืบค้นจาก <http://www.niets.or.th/th/>) ซึ่งสำรวจจากสถาบัน ทสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พบว่า **มี ผลสัมฤทธิ์ของ ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนทั้ง 3 ระดับ ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ไม่ถึง 50 คะแนนหรือไม่ถึง ร้อยละ 50**

จากสภาพข้างต้น ทำให้การบริหารงานวิชาการ โรงเรียนต้องมีการพัฒนาในการดำเนินกิจกรรมทาง วิชาการของโรงเรียนเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการ เรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร ด้าน การจัดการเรียนรู้ ด้านการสร้างและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ด้าน การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น จะเห็น ว่าการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ศึกษา แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระ ราชูปถัมภ์ฯ กลุ่มโรงเรียนที่ปังกกรวิทยาพัฒนา เพื่อศึกษา ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน เปรียบเทียบ สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนจำแนกตามลักษณะ ประชากรศาสตร์ของข้าราชการครู และค้นหาแนว ททางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อ ผู้บริหาร และเป็นแนวทางให้ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ ประกอบการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาโรงเรียนให้มี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา
- 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกร วิทยาพัฒนาจำแนกตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของ ข้าราชการครู
- 3) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยา พัฒนา

3. สมมติฐานของการวิจัย

ข้าราชการครูที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกันมี ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยา พัฒนา แตกต่างกัน

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวทางการบริหารงาน วิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกร วิทยาพัฒนา ในองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้าง และหรือพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านการ สร้างและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการ ศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อ

4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและ ข้าราชการครูโรงเรียน ในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ ปึงกรวิทยาพัฒนา จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียน ในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยา พัฒนา จำนวน 6 คน และข้าราชการครูโรงเรียน ในพระ ราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา จำนวน 305 คน รวมทั้งสิ้น 311 คน (ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหาร, 2561)

4.3 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ลักษณะทาง ประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม คือ 1) การ บริหารงานวิชาการโรงเรียนในองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร ด้านการจัดการ เรียนรู้ ด้านการสร้างและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ด้านการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการ เรียนรู้ และ 2) แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา

4.4 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิจัยในช่วงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ถึงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2562

5. วิธีดำเนินการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและข้าราชการครูของโรงเรียนในพระ ราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา จำนวน 6 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 6 คน และ ข้าราชการครูจำนวน 305 คน รวมทั้งสิ้น 311 คนกลุ่ม ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ สำหรับตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ข้าราชการครูโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่ม โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนาจำนวน 174 คน สุ่มแบบแบ่ง ชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดชั้น ภูมิเป็นโรงเรียน และสำหรับตอบแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกร วิทยาพัฒนา จำนวน 4 คน และนักวิชาการจำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเรื่องการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่ม โรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา โดยลักษณะของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา

โดยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.6 ถึง 1.0 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบัก เท่ากับ 0.980

และฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียน ที่ปึงกรวิทยาพัฒนา จำนวน 6 โรงเรียน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 174 ชุด

4. ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าความค่าทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ มีขั้นตอนดังนี้

4.1 วิเคราะห์ระดับสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของคะแนน ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์โดยใช้คะแนนเฉลี่ย (Likert, 1967, p.166)

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานโดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ด้วย t-test (Independent t-test)

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน จำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง ตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไป ด้วย Analysis of Variance

4.4 วิเคราะห์แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

6. ผลการวิจัย

สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านการจัดการเรียนรู้ รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย ด้านการสร้างและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

ข้าราชการครูโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา เพศชายเพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยข้าราชการครูเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสูงกว่าข้าราชการครูเพศชาย

3. ข้าราชการครูโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา ที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี และตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกัน โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สูงกว่าข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี ดังตารางที่ 3

แนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา ประกอบด้วย 2 นโยบาย ได้แก่ นโยบายการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและนโยบายการสร้างสรรค นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้

7. อภิปรายผลและสรุปผลการวิจัย

1. จากข้อค้นพบ สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนาตามความคิดเห็นของข้าราชการครู โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านการจัดการเรียนรู้ รองลงมา ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร ด้านการ

วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และด้านการสร้างและการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนโดยใช้จุดเน้นของโรงเรียนและพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำแผนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีการพัฒนาบุคลากรด้านการผลิต พัฒนาสื่อ เทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้ จัดและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในภายนอกโรงเรียน มีการกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลที่ชัดเจน พร้อมส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดและประเมินผลโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง มีการกำหนดนโยบายในการพัฒนาครูเกี่ยวกับกระบวนการวิจัย และส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาแก้ไขปัญหาผู้เรียนทั้งรายบุคคลและระดับชั้นเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการโรงเรียน เป็นกระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การจัดการเรียน การสอน การประเมินผล ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของสันติ บุญภิรมย์ (2552) ที่กล่าวว่า การบริหารวิชาการโรงเรียน เป็นกระบวนการบริหารจัดการกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและบริหารสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างราบรื่น เปรียบเหมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานวิชาการเกิดพลวัต (academic affairs dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป และสอดคล้องกับแนวคิดของอภิชา พุ่มพวง (2559) ที่กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการโรงเรียน เป็นกระบวนการดำเนินการปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทุกชนิดที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียนโดยมีการ

ประสานงานของทุกคนในโรงเรียนร่วมกับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการส่งเสริมงานวิชาการของโรงเรียน เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ บรรลุตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริวัฒน์ พายุหะ (2551) พบว่า การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ รองลงมา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา ตามลำดับ และงานวิจัยของณภัช รุ่งโรจน์ (2553) พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก ลำดับแรก ด้านการพัฒนาหลักสูตรและสถานศึกษา รองลงมา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามลำดับ

2. จากข้อค้นพบ ข้าราชการครูโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปิงกรวิทยาพัฒนาพิเศษชาย เขตหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนรู้แตกต่างกัน โดยข้าราชการครูเขตหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสูงกว่าข้าราชการครูพิเศษชาย แสดงให้เห็นว่า ข้าราชการครูพิเศษชายส่วนมากมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน มีหน้าที่ในการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ศึกษาข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนและชุมชนเพื่อนำมาใช้ในการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียน สอดคล้องกับแนวคิดของอัฐพล พระวิฑูรย์ (2557) กล่าวว่า เขตหญิงเป็นเขตที่มีความละเอียดอ่อนมากกว่าพิเศษชาย การตัดสินใจจะมองรายละเอียดทั้ง

ภาพรวมและรายด้านประกอบกัน ซึ่งแตกต่างจากเพศชาย ที่มักใช้เวลาในการพิจารณา ตัดสินใจแบบรวดเร็ว ไม่ค่อยสนใจความสัมพันธ์ระหว่างภาพรวมและรายด้าน สอดคล้องกับแนวคิดของกิจจุฬารักษ์ คล้ายสมบัติ (2560) กล่าวว่า เพศชายและเพศหญิงมีความอ่อนไหว ความละเอียดอ่อนแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดมุมมองในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุลัดดาวัลย์ อัฐนาค (2555) พบว่า ครูผู้สอนเพศชายเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของอัฐพล พระวิฑูรย์ (2557) พบว่า ครูผู้สอนเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมและด้านการพัฒนาหลักสูตรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา นิธิพงษ์ (2557) พบว่า ครูผู้สอนเพศชายเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาล นครระยอง จังหวัดระยอง ด้านการวัดและการประเมินผลการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. จากข้อค้นพบ ข้าราชการครูโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ ที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี และตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร แตกต่างกัน โดยข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ สูงกว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 1 – 5 ปี แสดงให้เห็นว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป เป็นผู้ที่มีความชำนาญในการบริหารงานวิชาการ ได้รับการอบรม พัฒนาทางวิชาการ ด้านการสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร มีประสบการณ์ในการจัดทำหลักสูตร เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น รวมทั้งการนำหลักสูตรไปใช้ การติดตาม ประเมินผลการใช้หลักสูตร และการ

พัฒนาหลักสูตรในที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของชุตติมา นิธิพงษ์ (2557) ที่กล่าวว่า ในการทำงาน บุคคลแต่ละบุคคลย่อมมีประสบการณ์การทำงานไม่เท่ากัน ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยย่อมไม่มีความชำนาญในการทำงาน สอดคล้องกับแนวคิดของปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การรับรู้ของบุคคลย่อมแตกต่างกันตามประสบการณ์และภูมิหลังของแต่ละบุคคล และสอดคล้องกับแนวคิดของอัฐพล พระวิฑูรย์ (2557) กล่าวว่า ครูที่มีประสบการณ์มากกว่าย่อมมีประสบการณ์ด้านงานวิชาการมากกว่า มีมุมมองที่กว้างกว่า ในขณะที่ครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า การมองปัญหา การตัดสินใจและความคิดเห็น อาจมีมุมมองที่แคบกว่า รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติโชติ พิมพ์เพ็ง (2555) พบว่า ข้าราชการครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของชุตติมา นิธิพงษ์ (2557) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง ด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของคารมณีย์ เพียรภายลุน (2552) พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ต่างกัน มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. จากข้อค้นพบ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปังกรวิทยาพัฒน์ ประกอบด้วย 2 นโยบาย ได้แก่ 1) นโยบายการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการ และ 2) นโยบายการสร้างสรรค่นวัตกรรมและการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างยั่งยืน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการให้ความรู้ ดำเนินการตามแผนที่วางไว้พร้อมทั้งกำกับติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและจริงจัง สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารคุณภาพตามวงจรเดมมิ่ง (Deming Cycle) ที่เสนอขั้นตอนการบริหารงาน

คุณภาพ “วงจรมะมิง” (Deming Cycle) เป็นกระบวนการบริหารงาน หรือการจัดระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผลผลิตที่ออกมามีคุณภาพได้มาตรฐานตามเป้าหมายกำหนดไว้ 4 ขั้นตอน คือ 1) การจัดทำและการวางแผน (plan) 2) การปฏิบัติตามแผน (do) 3) การตรวจสอบ ติดตามและประเมินผล (check) และ 4) การกำหนดมาตรฐานแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะที่ทำให้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย (act) อันจะส่งผลให้การทำงานขององค์กรมีคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชา พุ่มพวง (2559) พบว่าแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 ได้แก่ ผู้บริหารควรประชุมชี้แจงให้เห็นประโยชน์และคุณค่าของการทำวิจัย สนับสนุนให้ครูเผยแพร่งานวิจัยทั้งในและนอกโรงเรียน นิเทศ ติดตาม ประเมินผลการจัดทำงานวิจัย ส่งเสริมการผลิตและจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ จัดตั้งคณะกรรมการประเมินคุณภาพสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแก่ครูอย่างต่อเนื่อง และสม่ำเสมอ เชิญวิทยากรที่เชี่ยวชาญด้านการจัดหลักสูตรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการกระบวนการจัดทำหลักสูตร ควรใช้กระบวนการวงจรคุณภาพ PDCA จัดทำหลักสูตร ผู้บริหารนิเทศ ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณิอร อินทราเวช (2560) พบว่าแนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา : กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตร ปรับเนื้อหาและกิจกรรมให้เข้ากับบริบทของโรงเรียนและชุมชน นำหลักสูตรไปใช้และทำการประเมินหลักสูตร แล้วนำผลของการประเมินมาปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตร กำหนดนโยบายให้ครูวางแผนและออกแบบเครื่องมือการวัดและประเมินผล ครูนำผลการวัดและประเมินผลของผู้เรียนมาแก้ไขปรับปรุงพัฒนาการของผู้เรียน รายงานสรุปการวัดผลและประเมินผลให้ผู้บริหารทราบ สำนวความต้องการใช้สื่ออุปกรณ์ สนับสนุนการผลิตสื่อ วางแผนจัดหาสื่ออย่าง

พอเพียงและครบถ้วน ผู้บริหารสนับสนุนด้านงบประมาณในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์มาจัดทำสื่อการเรียนรู้

8. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน อาทิ ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียน ปัจจัยแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในพระราชูปถัมภ์ กลุ่มโรงเรียนที่ปึงกรวิทยาพัฒนา

9. กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณ สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์ที่มอบโอกาสและสนับสนุนทุนการศึกษาจนจบหลักสูตร คณะผู้บริหาร ครูและบุคลากรสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ส่วนช่วยให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และมหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตีพิมพ์บทความในครั้งนี้ จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

10. บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. สืบค้นเมื่อ 19 กันยายน 2561, จาก <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Category/Laws/RuleMetDistEdMnt2550-02-12-2010.pdf>.

กิตติโชติ พิมพ์เพ็ญ. (2555). การศึกษาสมรรถนะการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

- เขต 29. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- ขวัญข้าว ชุ่มเกษรกุลกิจ. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- คารมณั พิเยรภายลุน. (2552). สภาพและความต้องการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครพนม).
- ชุติมา นิธิพงษ์. (2557). การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ตามความคิดเห็นของครู สังกัดเทศบาลนครระยอง จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี).
- ณปภัช รุ่งโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อส่งเสริมกรุงเทพฯ.
- พรรณนิอร อินทราเวช. (2560). แนวทางการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนอนุบาลตามแนวคิดสะเต็มศึกษา:กรณีศึกษาจังหวัดนนทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- วิภา ทองหง่า. (2554). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ศิริรัตน์ พายุหะ. (2551). ระบบสารสนเทศกับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2561).สืบค้นเมื่อ 8 พฤศจิกายน 2561, จาก <http://www.niets.or.th/th/>.
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์.
- สุลัดดาวัลย์ อัฐนาค. (2555). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี).
- อภิชา พุ่มพวง. (2559). ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- อัฐพล พระวิฑูรย์. (2557). การบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมะจัน จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, วิทยาลัยนครราชสีมา).

Deming, Edward W. (1995). Out of The Crisis.

USA: The Massachusetts Institute of
Technology Center for Advanced
Engineering Study.

Likert, Rensis. (1976). The method of
Constructing and Attitude Scale, Reading in
Attitude Theory and management. Fishbein,
Martin, Ed. New York:Wiley & Son